

Chantal
kijkt dieper

Val je door de mand?

Imposter syndroom

Misschien heb je weleens van de term *imposter syndrome* gehoord? Ook wel het bedriegerssyndroom genoemd. Het gevoel door de mand te gaan vallen en dat iedereen erachter komt dat je er niks van kan, de boel bedriegt of een vreselijk mens bent. Dat iedereen ziet wie je werkelijk bent. Wat nou als daar een echte 'bedrieger' onder zit? Want zonder kapstok kun je je jas niet ophangen.

TEKST: CHANTAL CINDY

Er werd altijd gedacht dat (hoogopgeleide) vrouwen hier meer last van hebben dan mannen, maar dat is niet het geval. Recent onderzoek toont aan dat mannen evengoed het gevoel van door de mand vallen ervaren. Hoewel we bij het bedriegerssyndroom vooral aan prestaties en werk denken, komt het ook in relaties voor. Het gevoel dat de ander ziet wie jij werkelijk bent en dan zo schrikt dat hij/zij hard wegrent en jou verlaat. Als je er dan over nadenkt, snap je zelf ook niet wat voor vreselijks die ander wel niet kan ontdekken, maar toch

voelt het zo. Toch voelt het alsof je de boel bedriegt.

Prenatale wortel

Ofschoon er in de kindertijd vaak wel ingrediënten te vinden zijn die het bedriegersgevoel gevoed hebben, ligt de wortel vaak wat dieper. Prenataal bijvoorbeeld. Als een van twee is vreemdgegaan, of ergens over liegt of bedriegt op een andere manier... dan kan dat een leven waarin dit thema speelde als het ware ontwaken. Want er zijn nogal wat levens waarbij we op de een of andere manier een leugen leefden. Zo heb ik weleens een vorig leven begeleid waarin de reiziger

een spion was en hij letterlijk niet door de mand mocht vallen. Maar denk ook aan bijvoorbeeld vreemdgaan en daardoor gedood worden, verkleden als man om op die manier als een vrouw toch dingen voor elkaar te kunnen krijgen, een leven waarin je iemand verraadde, of je anders voordeed, iets verkocht en zei dat het goud was terwijl je het geel had geleverd, of je pronkte met andermans veren en ze kwamen erachter, of...

Gebedsgenezer

Het gevoel van door de mand vallen, was ook mij vroeger niet onbekend. Nadat ik met dit leven gewerkt had,

bleef er toch nog een restje zitten. Ik ging bij een collega reïncarnatietherapeut op de bank liggen en kwam terecht in het leven waarin ik mijzelf als man waande. Ik was een beetje een sjofele, lange, slanke, charismatische en egoïstische man. Ik wist het publiek te boeien. Met mijn groene shirt halfopen, een soort cowboyhoed op mijn hoofd en een rood sjaaltje om mijn nek, stond ik op het podium. Ik trok met een huifkar door het land en stelde mij op als een soort (gebeds) genezer en ik verkocht ook waardeloze prullen alsof het diamanten waren die God zelf zou komen inzegenen. Ik was samen met een vrouw en zij deed een lange tijd vrolijk en volgzzaam mee. We werden er niet rijk van, maar het hield ons wel goed in leven. Ik was niet echt verliefd op haar, ik stelde haar wel op prijs en had haar nodig voor mijn act.

Abortus

Dat we samen mensen aan het bedriegen waren, deed ons niks. Als zij zo goedgegelovig waren, dan verdienen ze het ook bedrogen te worden. Totdat mijn vrouw zwanger werd. Ineens ging ze er anders over denken. Uiteraard was ik het daar absoluut niet mee eens. Zij was een belangrijk onderdeel van mijn act. Dankzij mijn wondermiddel kon zij weer lopen. Tenminste: dat is wat we de mensen wijsmaakten. Ik had niks aan een zwangere vrouw. Hoe moest ze dan doen alsof ze verlamd was? Ik dwong haar tot een abortus, ik weet niet precies hoe ze het gedaan heeft of waar. Maar ze heeft het geregeld. Sindsdien veranderde de sfeer tussen ons. Eerst keek ze naar mij op, maar na de abortus keek ze met een boosheid. Na een tijdje ging het weer beter tussen ons

en we trokken het land weer door en ik stond weer op podia: "Ze kan weer lopen!"

Gelynacht

Voor mijn gevoel ging er best een lange tijd voorbij, misschien wel vier jaar, toen ze op een dag naar mij toekwam en vertelde weer zwanger te zijn. Opnieuw dwong ik haar tot een abortus. Maar dit keer hield ze voet bij stuk. Wat ik ook zei of deed, ze weigerde te luisteren. We waren bij een soort van nederzetting en er was een nieuwsgierige menigte. Ik stapte het podium op. Zij zat op haar geïmproviseerde rolstoel. Ik hield mijn praatje en ineens, midden in mij verhaal, stond ze op en schreeuwde dat ik de boel aan het bedriegen was, dat ze helemaal niet verlamd was en dat de middeltjes rommel zijn. En dat ik haar dwong haar baby te vermoorden. De menigte pikte dit niet. 'Charlatan!' Ik werd gelynacht en stierf.

Kink in de kabel

Na het sterven in een vorig leven volgt een volledig besef van het geleide leven. Wanneer het persoonsgebonden deel zich dan vastzet in de zelfveroordeling, ontstaat er een kink in de kabel van informatieoverdracht. Wanneer er vervolgens prenataal en

in de jeugd impulsen zijn die op dit thema lijken, gaat de kabel waarmee het verbonden is rammelen, wat zich (in dit geval) uiteindelijk uit in het imposter-syndroom. Het gevoel van door de mand vallen in relaties kan goed met een daderleven (zoals hierboven beschreven) te maken hebben. Wanneer we zwart-wit denken was de charlatan 'slecht'. Hoewel ik er als Chantal niks mee te maken heb, hing de zelfveroordeling van de charlatan die hij vlak na zijn dood ervaren heeft, nog in mijn (energetisch) systeem. Het bedriegersyndroom kan niet aan je kleven als jij geen bedrieger eronder hebt zitten.

Kijk dieper. •

'Als je erover nadenkt, snap je zelf ook niet waarom je denkt dat je de boel bedriegt'

Chantal Cindy geeft reïncarnatietherapie en sessies *Life between lives*. 'Alle antwoorden over jou vind je in jou'. Werken met de ziel enzo. Meer info: www.reincarnatietherapie.info